

banda de la serra de Rodes i de l'Albera, igual que la resta de poblacions de la paradisiàca Costa Brava -nom aquest que s'atribueix a l'il·lustre viatger Ferran Agulló- per la seva situació geogràfica, pel seu mar, per les seves platges, pels seus paisatges, pels seus molts atractius, lúdics i de tota mena i més que res pel tarannà de la seva gent, han caminat i avançat a l'uníson gràcies al turisme, el qual d'uns anys ençà s'hi ha abocat en quantitat, creant riquesa i fent, ensems, que aquestes poblacions siguin conegudes a gran part del món.

Pel que fa a la vila de l'Escala, hem de dir que és encara més coneguda des que el passat mes de juny la platja d'Empúries, que és com dir de l'Escala -no en va vàrem veure sempre en primer pla el seu alcalde Rafel Bruguera al costat de les més altes personalitats del país i de fora-, fou escenari del desembarcament, després de creuar els mars des de Grècia, de la Torxa Olímpica, la qual, en haver recorregut tot Catalunya, féu cap a l'Estadi Olímpic, de Barcelona, cap i casal del nostre Principat, en un esdeveniment mundial presenciat per milions de persones.

Castelló, i també la seva història, en certa manera van lligats amb la història de l'Escala. Tots sabem que la desapareguda, fa segles, ciutat d'Empúries, l'antiga Emporion, -"ruïnes" que avui pertanyen al municipi de l'Escala-, fou fundada pels grecs i poblada per aquests i pels romans, pobles que al llarg de generacions aportaren llurs cultures, fomentaren els seus mercats i establiren relacions comercials i de tot ordre amb gent d'enllà de la Mediterrània, i que, en conseqüència, fou reiteradament envaïda per gent d'altres països o indrets envejosa de la seva preponderància i puixança i que, a causa d'això, els comtes emporitans, amos i senyors del comtat, davant d'aquesta constant inseguretats i temença -creient que Castelló, per la seva vasta zona d'aiguamolls feia molt més fàcil la seva defensa-, establiren aquí el seu reialme i s'hi feren construir un gran palau.

En virtut d'aquest fet, Castelló es convertí en capital del comtat, i el palau, tot i que avui s'ha adaptat a les necessitats del municipi, serva encara, sobretot la part exterior, tota la fisonomia i estructura del temps medieval.

La llarga estada a Castelló de les dinasties comtals, i atès aquella frase tan coneguda a la comarca de "A Castelló, vila major, tots són jutges i notaris", bé podria indicar -i no s'hi veu altre motiu- que aquells nobles personatges, pel seu elevat càrrec i màxima autoritat en el comandament i administració del seu territori, estiguessin envoltats de lletrats i homes de lleis. Per altra banda, a la vila de Castelló encara hi